

PM 2004 RVIII (Dnr 001-3544/2004)

Förslag till handbok med allmänna råd till terrängkörningslagen och terrängkörningsförordningen

Remiss från Naturvårdsverket

Remisstid 12 november 2004

Borgarrådsberedningen föreslår kommunstyrelsen besluta följande

1. Som svar på remissen översänds denna promemoria.
2. Protokollet i detta ärende förklaras omedelbart justerat.

Föredragande borgarrådet Viviann Gunnarsson anför följande.

Bakgrund

Naturvårdsverket har för yttrande översänt Förslag till handbok med allmänna råd till terrängkörningslagen och terrängkörningsförordningen, *bilaga 2*, för svar senast 29 oktober 2004. Remisstiden har förlängts till 12 november 2004.

Naturvårdsverket har tagit fram ett förslag till handbok med allmänna råd till terrängkörningslagen och terrängkörningsförordningen. Tanken är att de allmänna råden 91:8 om terrängkörningslagen skall ersättas med nya allmänna råd, eftersom lagstiftningen inom det här området sedan 1991 har förändrats. Vi har idag t ex de olika miljökvalitetsmålen att ta hänsyn till. De befintliga råden följer inte heller de formella krav som ställs på utformning av allmänna råd.

Remisser

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, miljö- och hälsoskyddsnämnden, gatu- och fastighetsnämnden samt stadsbyggnadsnämnden. Remitteringstiden har dock varit alltför kort för att nämnderna skulle ha kunnat fatta beslut i ärendet. Stadsledningskontoret har därför gjort följande sammanställning av de olika förvaltningarnas synpunkter. Förvaltningarnas tjänsteutlåtanden återges i *bilaga 1*.

Förvaltningarnas synpunkter

Gatu- och fastighetskontoret anger att frågan om terrängkörning är reglerad inom staden i lokal trafikföreskrift §6 mom. 1 där det sägs att i terräng är all fordonstrafik förbjuden, om ej annat anges genom lokal trafikföreskrift för viss plats eller led. Generellt undantag görs dock för fordon i samband med varutransporter till kiosk eller dylikt och för fordon i väghållningsarbete eller liknande, som får framföras på parkväg.

Kontoret anser att handboken med allmänna råd är en ganska tung materia. Om målgruppen är tjänstemän på länsstyrelser och kommuner är handboken inte heltäckande för aktuellt ämnesområde, vilket även klargörs genom den förteckning med lagar som berör terrängkörning men endast redovisas med rubriker under 1.7. Handboken borde

enligt kontorets mening bättre ha klargjort hur dessa lagar griper in i och samverkar med varandra. Det är därför svårt att få enkel och tydlig vägledning i de rättsfrågor som avhandlas inom området.

Om å andra sidan handbokens syfte är att informera bland annat terrängkörningsförare och skoterklubbar är handboken enligt kontoret inte tillräckligt pedagogisk för att nå sin målgrupp. Kanske denna målgrupp bör få besked om hur och var man får köra istället för där man inte får köra. Terrängkörning i fjällmiljö och i närhet av tätorter kan skilja sig markant när det gäller villkor och förutsättningar. I anslutning till tätorter finns det problem på grund av olämplig trafik med buller och trafiksäkerhet på exempelvis frusna sjöar och vattendrag och i fjällmiljö berörs främst naturintressen. En uppdelning av handboken med inriktning på tätortsnära och glesbygd kan vara ett sätt att göra den mera tillgänglig och överskådlig.

Vidare anser gatu- och fastighetskontoret att kopplingen mellan miljöbalkens regler och terrängkörningslagen (TKL) samt förordningen (TKF) är inte genomlyst på ett bra sätt. Tillsynsfrågorna är sparsamt utvecklade utifrån kommunal synpunkt. I handboken talas t.ex. om Naturvårdvakt men en sådan befattning finns omnämnd i både terrängkörningslagen och i balken utan det klargörs vilka befogenheter som gäller för respektive eller om det är samma tjänsteman men med stöd av olika lagar.

Kontoret noterar att det i förordningen redovisas frågor rörande dispenser för körning på barmark i §1 och att denna paragraf utvecklas i handboken under avsnittet 2.1. Kontoret saknar här en beskrivning av 1:6 (TKF) som anger att fordon får användas på enskilda färdleder i terrängen samt inom tomter, järnvägs- och fabriksområden eller andra arbetsplatser och motsvarande områden.

I handboken anges att länsstyrelsen ska samråda med Naturvårdsverket innan beslut fattas om skoterled med mera. I (TKF) sägs att länsstyrelsen bara behöver samråda med kommun i beslut av vikt. Kontoret anser att det finns skäl för länsstyrelsen att samråda med både kommuner och berörda markägare vid förbud och föreskrifter samt dispensgivning. Samrådsfrågorna behöver enligt gatu- och fastighetskontorets uppfattning utvecklas i handboken.

Miljöförvaltningen betonar att de allmänna råden berör staden endast i en mycket begränsad utsträckning. Staden berörs av terrängkörningslagstiftningen huvudsakligen i samband med de dispensansökningar som länsstyrelsen hanterar i samråd med berörd kommun.

Miljöförvaltningen är generellt positiv till de förslag som framförs och delar uppfattningen att mycket stor restriktivitet bör gälla vid ansökan om undantag från gällande bestämmelser. I ett storstadsområde är utnyttjandet av tillgängliga friluftsområden ofta högt, vilket innebär stor risk för förslitning samt störningar för de människor som bor eller vistas i närområdet. Det är positivt att det tydligt anges att länsstyrelsen i större utsträckning än idag bör se över sökandes dispenssskäl och att dispenser inte ska kunna ges i strid mot syftet med särskilt skyddsvärda områden som till exempel naturreservat. Miljöförvaltningen betonar slutligen vikten av att de allmänna råden förtydligas så att det framgår att länsstyrelsen alltid ska ge berörda kommuner möjlighet att yttra sig över ansökningar om dispens.

Stadsbyggnadskontoret anser att det är positivt att det i remissen föreslås att länsstyrelserna inte bör meddela undantag och dispenser för terrängkörning i särskild skyddsvärda områden som exempelvis naturreservat. I övrigt är inte kontoret berört av förslaget till allmänna råd till terrängkörningslagen och terrängkörningsförordningen.

Brandförsvaret framför via underhandskontakter att större planerade övningar i terräng är ovanliga och att förändrade regler därmed torde ha en marginell betydelse för räddningstjänsten i Stockholm.

Stadsledningskontorets synpunkter

Stadsledningskontoret kan inledningsvis konstatera att staden endast i mycket begränsad omfattning tillämpar eller berörs av terrängkörningslagen och terrängkörningsförordningen.

Kontoret ser dock principiellt positivt på Naturvårdsverkets ambition att utforma råden till terrängkörningslagen och terrängkörningsförordningen med hänsyn till de nationella miljökvalitetsråden. Därmed torde det skapas större förutsättningar för att lagstiftningen tillämpas på ett sådant sätt att syftet med terrängkörningslagen uppnås. En sådan tillämpning torde för Stockholms del ha en betydelse för stadens särskilt skyddsvärda naturområden som naturreservat. Kontoret har inte heller några invändningar mot en snävare tolkning av undantagsbestämmelserna, under förutsättning att länsstyrelsen har möjligheter att inom rimlig tid pröva ett ökat antal dispensansökningar.

I övrigt anser kontoret i likhet med gatu- och fastighetskontoret och miljöförvaltningen att det finns anledning att förtydliga den remitterade handboken i vissa avseenden. Det är exempelvis angeläget att ansvarsfördelningen mellan framför allt kommuner och länsstyrelser fastställs och att ansvaret för tillsyn av lagstiftningen uttrycks på ett tydligare sätt. Kontoret anser också att det i de allmänna råden bör framgå mer uttryckligt att länsstyrelsen alltid ska samråda med kommunen i frågor som rör dispensansökningar och särskilda föreskrifter.

Mina synpunkter

Jag kan konstatera att Stockholms stad endast i mycket begränsad omfattning tillämpar eller berörs av terrängkörningslagen och terrängkörningsförordningen. Staden berörs av lagstiftningen främst i samband med de dispenser som länsstyrelsen hanterar i samråd med berörd kommun. Jag vill poängtera vikten av att de bestämmelser som idag gäller i terrängkörningslagen efterlevs och att dispenser från dessa måste hanteras mycket restriktivt. Jag anser att trots vissa skärpningar i tillämpningen är fortfarande undantagen alltför frikostiga då antalet terrängfordon såväl för nytta som nöje ökar mycket kraftigt.

Det är dock positivt att det tydligt anges att länsstyrelsen i större utsträckning än idag bör se över sökandes dispenssskäl och att dispenser inte ska kunna ges i strid mot syftet med särskilt skyddsvärda områden som till exempel naturreservat. Det är särskilt viktigt i en storstad som Stockholm, med knapp marktillgång, där varje litet grönområde behöver skyddas mot åverkan även om de ej är klassade som naturreservat.

Det bör därför i de allmänna råden framgå mer uttryckligt att länsstyrelsen alltid ska samråda med kommunen i frågor som rör dispensansökningar och särskilda föreskrifter. Terrängkörningslagen rör enbart motordrivna fordon och innebär i och med detta en avgränsning. I grönområden i storstadsområden finns även andra företeelser som kan ge stora skador på naturen. När man inrättar naturreservat bör man vara noga med områdesföreskrifterna och mycket restriktiv med dispenser.

Jag finner det även viktigt att peka på att de allmänna råden bör göras mera lättlästa så att alla brukare kan ta till sig dem.

Den nationella miljökvalitetsmålen antogs av Sveriges riksdag 1999 och innehåller ett generationsperspektiv som innebär att vi i Sverige skall sträva efter att till år 2020 ha

genomfört en stor del av åtgärderna som krävs för att målen skall kunna uppfyllas. Miljökvalitetsmålen skall vara vägledande för myndigheternas arbete och det är därför följderiktigt att även terrängkörningslagen och terrängkörningsförfordningen anpassas till dessa mål.

Jag föreslår med hänvisning till vad som ovan anförts att kommunstyrelsen beslutar följande

1. Som svar på remissen översänds denna promemoria.
2. Protokollet i detta ärende förklaras omedelbart justerat.

Stockholm den 28 oktober 2004

VIVIANN GUNNARSSON

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

ÄRENDET

Naturvårdsverket har för yttrande översänt Förslag till handbok med allmänna råd till terrängkörningslagen och terrängkörningsförordningen, bilaga 2, för svar senast 29 oktober 2004. Remisstiden har förlängts till 12 november 2004.

Naturvårdsverket har tagit fram ett förslag till handbok med allmänna råd till terrängkörningslagen och terrängkörningsförordningen. Tanken är att de allmänna råden 91:8 om terrängkörningslagen skall ersättas med nya allmänna råd, eftersom lagstiftningen inom det här området sedan 1991 har förändrats. Vi har idag t ex de olika miljökvalitetsmålen att ta hänsyn till. De befintliga råden följer inte heller de formella krav som ställs på utformning av allmänna råd.

REMISSER

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, miljö- och hälsoskyddsnämnden, gatu- och fastighetsnämnden samt stadsbyggnadsnämnden. Remitteringstiden har dock varit alltför kort för att nämnderna skulle ha kunnat fatta beslut i ärendet. Stadsledningskontoret har därför sammanställt de olika förvaltningarnas tjänsteutlåtanden. Förvaltningarnas tjänsteutlåtanden återges i bilaga 1.

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande daterat den 20 oktober 2004 var av följande lydelse.

Ärendets beredning

Kommunstyrelsen har remitterat ärendet till gatu- och fastighetsnämnden, miljö- och hälsoskyddsnämnden, stadsbyggnadsnämnden och stadsledningskontoret. Inom stadsledningskontoret har ärendet beretts av finansavdelningen.

På grund av den korta remisstiden har nämnderna inte haft möjlighet att behandla ärendet. Stadsledningskontoret har därför sammanställt de berörda förvaltningarnas synpunkter på remissen i detta tjänsteutlåtande. Kontoret har också inhämtat Brandförsvarets synpunkter på förändringen av reglerna för räddningstjänstens organiserade övningar.

Ärendet

Terrängkörningslagen innebär ett generellt förbud mot terrängkörning på barmark med motordrivet fordon. Lagen syftar till att skydda mark och vegetation mot skador och minska störningar på fauna och friluftsliv. Det finns enligt terrängkörningsförordningen ett antal verksamhets- eller jordbruksutövare som är generellt undantagna från förbudet, till exempel körning för skogsbruksändamål. Utöver dessa särskilda undantag har länsstyrelsen eller kommunen möjlighet att meddela särskilda föreskrifter och länsstyrelsen möjlighet att besluta om dispens.

Naturvårdsverket har utarbetat ett förslag till revidering av 1991 års allmänna råd om terrängkörning. Den remitterade handboken innebär att Naturvårdsverket anpassat råden efter vissa förändringar i lagstiftningen inom området samt efter de nationella miljökvalitetsmålen.

De föreslagna råden har i vissa avseende skärpts i förhållande till 1991 års råd, främst genom att Naturvårdsverket föreslår snävare definitioner av vilka grupper och verksamheter som ska anses vara generellt undantagna från förbudet. Bland annat föreslås en skärpning av reglerna för räddningstjänstens planerade övningar och anläggningar för motorsport. Vidare föreslås att råden förtydligas när det gäller kommunens och länsstyrelsens möjligheter att meddela föreskrift och länsstyrelsens möjligheter att besluta om dispens inom skyddsvärda naturområden.

Inkomna synpunkter

Gatu- och fastighetskontoret anger att frågan om terrängkörning är reglerad inom staden i lokal trafikföreskrift §6 mom.1. där det sägs att i terräng är all fordonstrafik förbjuden, om ej annat anges genom lokal trafikföreskrift för viss plats eller led. Generellt undantag görs dock för fordon i samband med varutransporter till kiosk eller dylikt och för fordon i våghållningsarbete eller liknande, som får framföras på parkväg.

Kontoret anser att handboken med allmänna råd är en ganska tung materia. Om målgruppen är tjänstemän på länsstyrelser och kommuner är handboken inte heltäckande för aktuellt ämnesområde, vilket även klargörs genom den förteckning med lagar som berör terrängkörning men endast redovisas med rubriker under 1.7. Handboken borde enligt kontorets mening bättre ha klargjort hur dessa lagar griper in i och samverkar med varandra. Det är därför svårt att få enkel och tydlig vägledning i de rättsfrågor som avhandlas inom området.

Om å andra sidan handbokens syfte är att informera bland annat terrängkörningsförare och skoterklubbar är handboken enligt kontoret inte tillräckligt pedagogisk för att nå sin målgrupp. Kanske denna målgrupp bör få besked om hur och var man får köra istället för där man inte får köra. Terrängkörning i fjällmiljö och i närhet av tätorter kan skilja sig markant när det gäller villkor och förutsättningar. I anslutning till tätorter finns det problem på grund av olämplig trafik med buller och trafiksäkerhet på exempelvis frusna sjöar och vattendrag och i fjällmiljö berörs främst naturintressen. En uppdelning av handboken med inriktning på tätortsnära och glesbygd kan vara en sätt att göra den mera tillgänglig och överskådlig.

Vidare anser gatu- och fastighetskontoret att kopplingen mellan miljöbalkens regler och terrängkörningslagen (TKL) samt förordningen (TKF) är inte genomlyst på ett bra sätt. Tillsynsfrågorna är sparsamt utvecklade utifrån kommunal synpunkt. I handboken talas t.ex. om Naturvårdvakt men en sådan befattning finns omnämnd i både terrängkörningslagen och i balken utan det klargörs vilka befogenheter som gäller för respektive eller om det är samma tjänsteman men med stöd av olika lagar.

Kontoret noterar att det i förordningen redovisas frågor rörande dispenser för körning på barmark i §1 och att denna paragraf utvecklas i handboken under avsnittet 2.1. Kontoret saknar här en beskrivning av 1:6 (TKF) som anger att fordon får användas på enskilda färdleder i terrängen samt inom tomter, järnvägs- och fabriksområden eller andra arbetsplatser och motsvarande områden.

I handboken anges att länsstyrelsen ska samråda med naturvårdsverket innan beslut fattas om skoterled med mera. I (TKF) sägs att länsstyrelsen bara behöver samråda med kommun i beslut av vikt. Kontoret anser att det finns skäl för länsstyrelsen att samråda med både kommuner och berörda markägare vid förbud och föreskrifter samt dispensgivning. Samrådsfrågorna behöver enligt gatu- och fastighetskontorets uppfattning utvecklas i handboken.

Miljöförvaltningen betonar att de allmänna råden berör staden endast i en mycket begränsad utsträckning. Staden berörs av terrängkörningslagstiftningen huvudsakligen i samband med de dispensansökningar som länsstyrelsen hanterar i samråd med berörd kommun.

Miljöförvaltningen är generellt positiv till de förslag som framförs och delar uppfattningen att mycket stor restriktivitet bör gälla vid ansökan om undantag från gällande bestämmelser. I ett storstadsområde är utnyttjandet av tillgängliga friluftsområden ofta högt, vilket innebär stor risk för förslitning samt störningar för de människor som bor eller vistas i närområdet. Det är positivt att det tydligt anges att länsstyrelsen i större utsträckning än idag bör se över sökandes dispens-skäl och att dispenser inte ska kunna ges i strid mot syftet med särskilt skyddsvärda områden som till exempel naturreservat. Miljöförvaltningen betonar slutligen vikten av att de allmänna råden förtydligas så att det framgår att länsstyrelsen alltid ska ge berörda kommuner möjlighet att yttra sig över ansökningar om dispens.

Stadsbyggnadskontoret anser att det är positivt att det i remissen föreslås att länsstyrelserna inte bör meddela undantag och dispenser för terrängkörning i särskild skyddsvärda områden som exempelvis naturreservat. I övrigt är inte kontoret berört av förslaget till allmänna råd till terrängkörningslagen och terrängkörningsförordningen.

Brandförsvaret framför via underhandskontakter att större planerade övningar i terräng är ovanliga och att förändrade regler därmed torde ha en marginell betydelse för räddningstjänsten i Stockholm.

Stadsledningskontorets synpunkter

Stadsledningskontoret kan inledningsvis konstatera att staden endast i mycket begränsad omfattning tillämpar eller berörs av terrängkörningslagen och terrängkörningsförordningen.

Kontoret ser dock principiellt positivt på Naturvårdsverkets ambition att utforma råden till terrängkörningslagen och terrängkörningsförordningen med hänsyn till de nationella miljökvalitetsråden. Därmed torde det skapas större förutsättningar för att lagstiftningen tillämpas på ett sådant sätt att syftet med terrängkörningslagen uppnås. En sådan tillämpning torde för Stockholms del ha en betydelse för stadens särskilt skyddsvärda naturområden som naturreservat. Kontoret har inte heller några invändningar mot en snävare tolkning av undantagsbestämmelserna, under förutsättning att länsstyrelsen har möjligheter att inom rimlig tid pröva ett ökat antal dispensansökningar.

I övrigt anser kontoret i likhet med gatu- och fastighetskontoret och miljöförvaltningen att det finns anledning att förtydliga den remitterade handboken i vissa avseenden. Det är exempelvis angeläget att ansvarsfördelningen mellan framför allt kommuner och länsstyrelser fastställs och att ansvaret för tillsyn av lagstiftningen uttrycks på ett tydligare sätt. Kontoret anser också att det i de allmänna råden bör framgå mer uttryckligt att länsstyrelsen alltid ska samråda med kommunen i frågor som rör dispensansökningar och särskilda föreskrifter.

Miljöförvaltningens tjänsteutlåtande

Bakgrund

Naturvårdsverket har tagit fram förslag till handbok med allmänna råd till terrängkörningslagen och terrängkörningsförfordningen. Anledningen till revideringen av de allmänna råden anges vara dels att lagstiftningen inom området förändrats och att de befintliga allmänna råden inte uppfyller de formella krav som ställs. Dels att de sedan 1999 gällande miljö kvalitetsmålen behöver inarbetas i de allmänna råden.

Ärendet har inom staden remitterats till MHN, GFN, SBN och SLK. På grund av mycket begränsad remisstid har beslutats att SLK samlar in synpunkter och sammanställer stadens gemensamma svar.

Motivering

De allmänna råden berör Stockholms stad endast i en mycket begränsad utsträckning. Det råder förbud mot körning i terräng med motordrivet fordon. Då terrängkörning blir en fråga för kommunen är det i huvudsak i samband med de dispensansökningar som Länsstyrelsen hanterar i samråd med berörd kommun. Det kan t ex gälla dispens för rörelsehindrade eller i anslutning till verksamheter för motorsport.

Generellt är Miljöförvaltningen positiv till de förslag som framförs. Mycket stor restriktivitet bör gälla vid ansökan om undantag från gällande bestämmelser. I ett storstadsområde är utnyttjandet av tillgängliga friluftsområden ofta högt, vilket innebär stor risk för förslitning samt störningar till människor som bor eller vistas i närområdet.

Det är positivt att det tydligt anges att Länsstyrelsen i större utsträckning bör se över sökandes dispens skäl och att dispenser inte ska kunna ges i strid mot syftet med särskilt skyddsvärda områden som naturreservat.

I avsnittet Allmänna råd till 2 § TKL och 12 § TKF anges under *Motorsport* att ansökan bör skickas till kommunen för yttrande. Som ett förtydligande bör anges att ansökan alltid bör skickas till kommunen, vilket även bör gälla vid andra typer av dispenser, som rörelsehinder m m.

Gatu- och fastighetskontores tjänsteutlåtande

Naturvårdsverket har översänt förslaget till handbok på remiss till bl.a. Stockholms stad. Inom staden har ärendet vidare sänts till gfn, sbn och mhn och slk. Mot bakgrund av den korta remisstiden har rotel 8 och slk bestämt att förvaltningarna skriver sina synpunkter som kontorsremisser till Slk, som sammanställer dessa till ett tjänsteutlåtande för vidare handläggning med yttrande av kommunstyrelsen.

Kontorets synpunkter.

Lokal föreskrift i Stockholms stad om körning i terräng

Inom staden är frågan reglerad i lokal trafikföreskrift §6 mom.1. där det sägs att i terräng är all fordonstrafik förbjuden, om ej för viss plats eller led annat anges genom lokal trafikföreskrift. Generellt undantag görs dock för fordon i samband med varutransporter till kiosk eller dylikt och för fordon i väghållningsarbete eller liknande, som får framföras på parkväg.

Handbokens målgrupper

Kontoret anser att handboken med de allmänna råd som ges är ganska tung materia. Om målgruppen är tjänstemän på länsstyrelser och kommuner är handboken inte heltäckande för aktuellt ämnesområde, vilket även klargörs genom den förteckning med lagar som berör terrängkörning men endast redovisas med rubriker under 1.7. Handboken borde bättre ha klargjort hur dessa

lager griper in och samverkar med varandra. Det är därför svårt att få enkel och tydlig vägledning i de rättsfrågor som avhandlas inom området.

Om å andra sidan handbokens syfte är att informera bl.a. terrängkörningsförare och skoterklubbar är boken inte tillräckligt pedagogisk för att nå sin målgrupp. Kanske denna målgrupp bör få besked om hur och var man får köra istället för där man inte får köra. Terrängkörning i fjällmiljö och i närhet av tätorter kan skilja sig markant när det gäller villkor och förutsättningar. I anslutning till tätorter finns problem p.g.a. olämplig trafik med buller och trafiksäkerhet på exempelvis frusna sjöar och vattendrag och i fjällmiljö berörs främst naturintressen. En uppdelning av handboken med inriktning på tätortsnära och glesbygd kan vara en sätt att göra den mera tillgänglig och överskådlig.

Miljöbalken och terrängkörningslagsiftningen

Kopplingen mellan miljöbalkens regler och terrängkörningslagen (TKL) samt förordningen (TKF) är inte genomlyst på ett bra sätt. Tillsynsfrågorna är sparsamt utvecklade utifrån kommunal synpunkt. I handboken talas t.ex. om Naturvårdvakt men en sådan befattning finns omnämnd i både terrängkörningslagen och i balken utan det klargörs vilka befogenheter som gäller för respektive eller om det är samma tjänsteman men med stöd av olika lagar.

Dispenser och samråd

I förordningen redovisas frågor rörande dispenser för körning på barmark i § 1. Denna paragraf utvecklas i handboken 2.1. Kontoret saknar här en beskrivning av 1:6 (TKF) som anger att fordon får användas på enskilda färdleder i terrängen samt inom tomter, järnvägs- och fabriksområden eller andra arbetsplatser och motsvarande områden.

I handboken anges att länsstyrelsen skall samråda med naturvårdsverket innan beslut fattas om skoterled m.m. I (TKF) sägs att länsstyrelsen bara behöver samråda med kommun i beslut av vikt. Kontoret anser att det finns skäl för länsstyrelsen att samråda med både kommuner och berörda markägare vid förbud och föreskrifter samt dispensgivning. Samrådsfrågorna behöver utvecklas i handboken.

Stadsbyggnadskontorets tjänstutlåtande

Stadsbyggnadskontoret anser att det är positivt att det i remissen föreslås att länsstyrelserna inte bör meddela undantag och dispenser för terrängkörning i särskild skyddsvärda områden, som naturreservat. I övrigt är inte kontoret berört av förslaget till allmänna råd till terrängkörningslagen och terrängkörningsförordningen.